

Sygn. akt I C.104/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Manista

Protokolant sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa D. O.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. na rzecz D. O. kwotę 1.513,50zł / jeden tysiąc pięćset trzysta pięć złotych pięćdziesiąt groszy / z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 1.003,50zł / jeden tysiąc trzy złote pięćdziesiąt groszy / od dnia 3 grudnia 2014r. do dnia zapłaty;

- 510 / pięćset dziesięć / zł od dnia 5 grudnia 2014r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałej części oddala powództwo;

3. przyznaje i nakazuje wypłacić adwokatowi P. K. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 738 / siedemset trzydzieści osiem / zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu D. O.;

4. nakazuje pobrać od(...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 76 / siedemdziesiąt sześć / zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa, od uiszczenia której D. O. był zwolniony oraz kwotę 1.011,79zł / jeden tysiąc jedenaście złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy / tytułem zwrotu części kosztów opinii biegłego, tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;

5. nie obciąża D. O. opłatą sądową w części dotyczącej oddalonego powództwa oraz częścią kosztów opinii biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 104/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Kutnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Łęczycy D. O. wniósł o zasądzenie od (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. kwoty 1.829,37zł z odsetkami liczonymi od dnia doręczenia niniejszego pozwu stronie pozwanej do dnia zapłaty oraz o zwolnienie od kosztów sądowych w całości i ustanowienie pełnomocnika z urzędu / k. 3 – 10 – pozw /.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2014r. Sąd Rejonowy w Kutnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Łęczycy, oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych w całości i ustanowienie pełnomocnika z urzędu / k. 48 – postanowienie z dnia 28 lutego 2016r., sygn. akt VI C 16/14 /.

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2014r. Sąd Okręgowy w Łodzi III Wydział Cywilny Odwoławczy zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 28 lutego 2014r. w zakresie, w jakim oddalono wniosek o ustanowienie dla powoda pełnomocnika z urzędu, w ten sposób, że ustanowiono dla powoda pełnomocnika z urzędu / k. 58 – 61 postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 11 kwietnia 2014r., sygn. akt III Cz 531/14 /.

W odpowiedzi na pozew, (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego / d. k. 74 – 78 – odpowiedź na pozew /.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 kwietnia 2013r., w miejscowości W., D. O., kierując pojazdem marki (...), po drodze powiatowej nr (...), na łuku drogi, najechał na muldę śniegową. Na skutek najechania na muldę doszło do uszkodzenia kół i elementów układu kierowniczego, dwóch felg samochodu marki (...). Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja, która sporządziła protokół z kolizji.

W dacie zdarzenia panowały zimowe warunki na drodze, droga od miejscowości Ś. do Ł. była odśnieżona, przejezdna bez śladów śliskości na jezdni. Jednak na łuku drogi znajdowała się mulda śnieżna. Powód poruszał się z prędkością około 40 km/h / d. k. 12 – protokół policyjny z kolizji mającej miejsce w dniu 4 kwietnia 2013r., k. 154 w zw. z k. 95 – zeznania powoda D. O. /.

Zarządcą drogi powiatowej nr (...), relacji W. – B. – P. – Ś. – R., na której doszło do zdarzenia jest Zarząd Dróg Powiatowych w Ł. / d. k. 79 – pismo Zarządu Dróg Powiatowych w Ł.; okoliczność bezsporna /.

W kwietniu 2013r. panowały trudne warunki atmosferyczne. W dniu, w którym doszło do zdarzenia nie występowały opady atmosferyczne, a temperatura powietrza o godzinie 7:00, wynosiła +1 C^o. Wszystkie rejonu kategorii 2 były odśnieżone. W pierwszej kolejności odśnieżano przejazdy kolejowe, skrzyżowania, wzniesienia. W miejscowości W., na łuku drogi, na której doszło do zdarzenia, zawsze było bardzo dużo śniegu, a przy przejazdach tworzyły się muldy, na których można było uszkodzić samochód / d. k. 80 - 81 – kserokopia raport z dyżuru w dniu 4 kwietnia 2013r., zeznania świadków: T. K. / k. 116verte /, J. G. / k. 116verte /, P. J. / k. 117 /, J. K. / k. 117/ /.

Ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej Zarządowi Dróg Powiatowych w Ł. udzielał (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. / okoliczność bezsporna /.

Powód D. O. zgłosił do Zarządu Dróg Powiatowych w Ł., informację na temat zdarzenia i powstałej szkody, który przekazał sprawę do ubezpieczyciela. W dniu 19 kwietnia 2013r., na zlecenie pozwanego została dokonana ocena techniczna pojazdu powoda, która wskazywała na uszkodzenie części pojazdu D. O. oraz konieczność sprawdzenia geometrii kół.

W dniu 7 maja 2013r. powód wykonał diagnostykę uszkodzonego pojazdu, która wykazała konieczność wymiany tulei na wahaczu, końcówki drążka kierowniczego prawego i lewego, sworznia górnego i dolnego lewego, sworznia dolnego lewego oraz łącznika stabilizatora. Za wykonaną usługę (...) zapłacił 60zł / k. 21 – faktura VAT nr (...) /.

W piśmie z dnia 6 czerwca 2013r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej Zarządu Dróg Powiatowych w Ł.. W uzasadnieniu podał, iż w przedmiotowej sprawie nie może zostać zaangażowana odpowiedzialność cywilna Powiatowego Zarządu Dróg w Ł., a zaistniałe zdarzenie nosi wszelkie znamiona nieszczęśliwego wypadku / d. k. 24 – pismo (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. /.

W piśmie z dnia 10 lipca 2013r., w odpowiedzi na odwołanie D. O. z dnia 21 czerwca 2013r., (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., zawiadomił powoda, iż nie znajduje podstaw do zmiany swojego stanowiska i tym samym podtrzymuje decyzję, wydaną w dniu 6 czerwca 2013r. o odmowie wypłaty odszkodowania / d. k. 26 – pismo (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. /.

Po odmowie wypłaty odszkodowania powód zlecił Ośrodkowi (...) i Ruchu Drogowego – L. T. dokonanie kalkulacji kosztów naprawy samochodu, w której koszty napraw zostały wycenione na kwotę 1.319,37zł, a koszt sporządzenia wyceny wyniósł 450zł / d. k. 16 – 19 – kalkulacja naprawy, k. 15 - Faktura VAT nr (...) /.

W związku ze zdarzeniem z dnia 4 kwietnia 2013r. pojazd powoda uległ uszkodzeniu, możliwe było uszkodzenie kół i elementów układu kierowniczego samochodu marki (...) po najechaniu na muldę śniegową ułożoną prostopadle w stosunku do osi tego pojazdu. Rzeczywisty koszt naprawy pojazdu powoda z użyciem części oryginalnych sygnowanych logo producenta / tzw. jakości O /, wyniósł 1.003,50zł brutto / d. k. 122 – 132 – opinia biegłego sądowego z zakresu ekspertyzy wypadków drogowych, techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości i kalkulacji napraw pojazdów M. M. /.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej materiału dowodowego w postaci zeznań powoda D. O. / k. 154 w zw. z k. 95 /, zeznań świadków T. K. / k. 116verte /, J. G. / k. 116verte /, P. J. / k. 117 /, J. K. / k. 117 /, opinii biegłego sądowego z zakresu ekspertyzy wypadków drogowych, techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości i kalkulacji napraw pojazdów M. M. / k. 122 – 132 / oraz dowodów z dokumentów.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda D. O. oraz świadków T. K., J. G., P. J., J. K., albowiem były one logiczne, konsekwentne, spójne, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały.

Sąd uznał za rzetelną, fachową, obiektywną, bezstronną i rzeczową opinię biegłego sądowego z zakresu ekspertyz wypadków drogowych, techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości i kalkulacji napraw pojazdów M. M., który na zlecenie Sądu wydał opinię w przedmiotowej sprawie. Opinia została sporządzona zgodnie z zakreśloną tezą dowodową, w oparciu o wnikliwą analizę akt sprawy i własną wiedzę biegłego. Podjęte przez biegłego czynności w celu zgromadzenia materiału w oparciu, o które możliwe było wydanie opinii, obrazuje sporządzona przez biegłego opinia z załącznikami oraz z licznymi, szczegółowymi wyliczeniami.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem, w ocenie Sądu, w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej części zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, że w dniu 4 kwietnia 2013r. D. O., kierując pojazdem (...), najechał na muldę śniegową, znajdującą się na drodze w miejscowości W., co skutkowało uszkodzeniem pojazdu, będącego własnością powoda. Fakt istnienia muldy śniegowej na miejscu zdarzenia potwierdzili zeznający w przedmiotowej sprawie świadkowie pracownicy Zarządu Dróg Powiatowych w Ł.. Przyczyną uszkodzenia pojazdu powoda, co podkreślił biegły sądowy M. M., była zalegająca na odcinku drogi mulda śniegowa. Poza sporem jest również, że do zdarzenia powodującego szkodę doszło na drodze zarządzanej przez Zarząd Dróg Powiatowych w Ł. oraz, że podmiot ten był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W..

Zgodnie z treścią art. 822§1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Odpowiedzialność cywilna ubezpieczonego Zarządu Dróg Powiatowych w Ł., a w konsekwencji i pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W., ma charakter deliktowy i opiera się na winie, na co wskazuje brzmienie przepisu art. 415 k.c., zgodnie z którym kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie szkody, wystąpienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, adekwatny związek przyczynowy między czynem niedozwolonym a szkodą. W myśl art. 361§1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W przypadku wystąpienia wymienionych wyżej

przesłanek naprawienie szkody przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody. Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku / art. 805 § 1 i §2 pkt 1 k.c. /.

Bezsporne jest, iż w pojeździe D. O. marki(...)o numerze rejestracyjnym (...), wystąpiła szkoda – samochód został uszkodzony. Pozwany odmówił jednak przyjęcia odpowiedzialności za szkodę z dnia 4 kwietnia 2013r., podnosząc, iż ubezpieczony należycie wywiązał się z obowiązków. Powoływał się na okoliczność, iż w zimie przy anomaliach pogodowych i obfitych śniegach ciężko jest odpowiednio zabezpieczyć stan dróg, a osoby, które wówczas pracowały dołożyły należytej staranności, aby były one dobrze utrzymane.

W ocenie Sadu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie winy ubezpieczonemu u pozwanego zarządcy drogi, na której doszło do uszkodzenia samochodu powoda. Odpowiedzialność może przyjąć postać działania jak i zaniechania. Zaniechanie polega na niewykonywaniu określonego działania, gdy na podmiocie ciążyła taka powinność. Ustawa z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych / tj. Dz. U z 2015r., poz. 460 ze zm. /, nakłada na zarządcę drogi obowiązki polegające w szczególności na: utrzymaniu nawierzchni drogi, wykonywaniu robót inwestycyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałaniu niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzaniu ograniczeń. Przez pojęcie „utrzymanie drogi” ustawodawca w art. 4 pkt 20 ustawy o drogach publicznych rozumie wykonywanie robót konserwacyjnych, porządkowych i innych zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa i wygody ruchu, w tym także odśnieżanie i zwalczanie śliskości zimowej.

Zdarzenie z dnia 4 kwietnia 2013r. miało miejsce w okresie obowiązywania ochrony ubezpieczeniowej. Zaniechanie lub wadliwe wypełnianie obowiązków, które ciąży na zarządcy prowadzi do odpowiedzialności odszkodowawczej. Analizując materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie, Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony u pozwanego zarządca temu nie podołał. Dopuszczenie do sytuacji, w której na jezdni zalegała mulda śnieżna niewątpliwie stanowiło zagrożenie bezpieczeństwa na tej drodze. Taka wadliwość stanu drogi stanowi zaniedbanie, rodzące po stronie pozwanego odpowiedzialność odszkodowawczą. Tym bardziej, że usuwający zagrożenia winni przypuszczać, że jest to miejsce niebezpieczne i jak sami przyznali, muldy śnieżne tworzyły się na drogach. Przesłuchana w charakterze świadka T. K., w dacie zdarzenia Dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych w Ł., jednoznacznie i stanowczo zeznała, że „na łuku drogi w W. zawsze było mnóstwo śniegu, a przy przejazdach tworzyły się muldy” / k. 116verte /. Skoro pozostała część drogi była odśnieżona i dopuszczona do użytku, przyjąć należy, że na odcinku na którym doszło do zdarzenia wystąpiło zaniedbanie przy odśnieżaniu. Posiadając wiedzę, iż na przedmiotowym odcinku drogi tworzą się niebezpieczne muldy, w dacie zdarzenia nie występowały opady śniegu, temperatura o godzinie 7:00 była dodatnia, zarządca drogi winien skierować na niebezpieczne odcinki drogi zespoły, które usunęłyby niebezpieczne muldy. Przy takich warunkach należało rozważyć, czy sytuacja nie wymaga dodatkowych, częstszych kontroli i w konsekwencji sprawniejsze usuwanie muld śnieżnych. Jeżeli w dniu 4 kwietnia 2013r., cała droga Ś. – Ł. była odśnieżona, a jedynie na zakręcie w W., w miejscu niewidocznym znajdowała się mulda, która spowodowała brak możliwości innego zachowania się w ruchu i w konsekwencji doprowadziła do zaistnienia szkody, to Zarządowi Dróg Powiatowych w Ł. można skutecznie postawić zarzut winy – brak należytego utrzymania drogi powiatowej, nieuprzątnięcie zalegającej na drodze muldy śniegowej, co rodzi obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej użytkownikom drogi i skutkuje odpowiedzialnością pozwanego.

Biegły M. M., w niekwestionowanej przez strony postępowania opinii, podkreślił, iż możliwym było uszkodzenie kół i elementów układu kierowniczego samochodu marki (...), po najechaniu na muldę śniegową ułożoną prostopadłe / lub w kierunku do prostopadłego zbliżonym / w stosunku do osi tego pojazdu. Stwierdzone podczas oględzin pozostałe uszkodzenia zawieszenia przedniego powstały na skutek eksploatacji pojazdu. Jeżeli uszkodzenia pojazdu powstały po najechaniu na muldę, to nieuległa wątpliwości, iż pozostają one w związku przyczynowym z zaniechaniem Zarządu Dróg Powiatowych w Ł., które skutkowało powstaniem muldy na całej szerokości drogi.

Biegły wydał opinię, do której strony nie wniosły zastrzeżeń, w której przedstawił szczegółowe wyliczenia dotyczące kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu i na tej podstawie ustalił, że rzeczywisty koszt naprawy pojazdu marki (...) o nr rej. (...) z użyciem części oryginalnych sygnowanych logo producenta wynosił 1003,50zł brutto. Sąd podzielił wnioski biegłego i uwzględnił jego wyliczenia przy określeniu wysokości należnego powodowi odszkodowania.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego / por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004r., III CZP 24/04, OSNC 2005, nr 7-8, poz. 117, uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., III CZP 75/11, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 81, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2013r., I ACA 1011/12, LEX nr 1315710 /. Rozważania powyższe mają również zastosowanie do rozpoznawanej sprawy, w której pozwany ponosi odpowiedzialność cywilną za szkodę wyrządzoną w pojeździe powoda. Ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody.

W realiach rozpoznawanej sprawy, w ocenie Sądu, poniesione przez powoda koszty ekspertyzy powypadkowej dotyczącej kalkulacji naprawy pojazdu, są prawnie uzasadnione. Koszty powyższej ekspertyzy pozostają w normalnym związku przyczynowym pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem powodującym szkodę oraz poniesienie tego wydatku było obiektywnie uzasadnione i konieczne w kontekście ułatwienia ustalenia rozmiarów szkody, jakiej doznał D. O.. Powód zlecił wydanie prywatnej opinii po odmowie wypłaty odszkodowania z polisy OC ubezpieczonego. W tej sytuacji koszt wykonania takiej opinii w kwocie 450zł, udokumentowany Fakturą VAT / k. 15 /, powinien zostać zwrócony powodowi, a także koszt wykonanej diagnostyki 60zł, która została zalecona w ocenie technicznej pojazdu, wykonanej na zlecenie pozwanego.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, należy uznać, iż w rozpoznawanej sprawie, poniesienie kosztów ekspertyzy rzeczoznawcy, w zakresie wyliczenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu i koszty wykonania diagnostyki było prawnie uzasadnione

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, na podstawie art. 805§1 i §2 pkt 1 k.c., art. 822§1 k.c., Sąd zasądził od (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. na rzecz D. O. kwotę **1.513,50zł**, na którą składa się kwota **1.003,50zł** tytułem kosztu naprawy samochodu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 grudnia 2014r., tj. od dnia doręczenia pozwu pozwanemu / k. 91 – potwierdzenie odbioru / do dnia zapłaty oraz kwotę **510zł** w tym: 450zł – koszt sporządzenia wyceny i 60zł tytułem diagnostyki pojazdu od dnia 5 grudnia 2014r. do dnia zapłaty / punkt pierwszy wyroku /.

O należnych odsetkach ustawowych, Sąd orzekł zgodnie z brzmieniem przepisów art. 359§1 k.c., 481§1 k.c., art. 455 k.c.

W razie wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę odszkodowania, w tej, bowiem chwili staje się, zgodnie z art. 455 k.c., wymagalny obowiązek spełnienia świadczenia odszkodowawczego. Rozmiar szkody, a tym samym wysokość zgłoszonego żądania podlega weryfikacji w toku procesu, nie zmienia to jednak faktu, że chodzi o weryfikację roszczenia wymagalnego już w dacie zgłoszenia, a nie dopiero w dacie sprecyzowania kwoty i przedstawienia dowodów / por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2012r., sygn. akt V CSK 57/11, LEX nr 1147804 /.

W rozpoznawanej sprawie, pozwany decyzją z dnia 10 lipca 2013r., odmawiając wypłaty odszkodowania powodowi zakończył proces likwidacji zgłoszonej szkody. Od dnia następnego, tj. od dnia 11 lipca 2013r., pozwany pozostawał w

zwłoce z zapłatą należnego powodowi świadczenia i dlatego też, zgodnie z żądaniem powoda, Sąd zasądził ustawowe odsetki od kwoty 1.003,50zł od dnia 3 grudnia 2014r.

Wezwaniem do zapłaty przez pozwanego kwoty 510zł było doręczenie odpisu pozwu, co nastąpiło w dniu 3 grudnia 2014r. / k. 91 – zwrotne potwierdzenie odbioru /. Termin spełnienia powyższego świadczenia nie jest oznaczony, dlatego też winno być ono spełnione niezwłocznie po wezwaniu do wykonania / art. 455 k.c. /.

Z tych też względów należy uznać, iż pozwany winien spełnić świadczenie w kwocie 510zł następnego dnia od daty doręczenia wezwania, od następnego dnia tj. od dnia 5 grudnia 2014r., pozostaje w zwłoce ze spełnieniem świadczenia pieniężnego w wysokości 510zł i dlatego też od tej daty, Sąd zasądził ustawowe odsetki.

W pozostałym zakresie, ponad zasądzoną kwotę 1.513,50zł oraz co do żądania zasądzenia ustawowych odsetek od kwoty 510zł od dnia 3 grudnia 2014r. do dnia 4 grudnia 2014r., Sąd oddalił powództwo, uznając je za nieuzasadnione / punkt drugi wyroku /.

Na podstawie § 19 ust. 1 w zw. z §6 pkt 3 i §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu / tj. Dz. U. z 2013r., poz. 461 ze zm. /, Sąd przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy adwokatowi P. K. kwotę 738zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu D. O. / punkt trzeci wyroku /.

Na podstawie art. 113 ust 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / t. j. Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm. / w zw. z art. 100 k.p.c., Sąd obciążył pozwanego kwotą 76zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa, od uiszczenia której D. O. był zwolniony oraz kwotą 1.011,79zł tytułem zwrotu części kosztów opinii biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa / punkt czwarty wyroku /.

Z uwagi na sytuację materialną powoda, na podstawie art. 113 ust 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / tj. Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm. /, Sąd nie obciążył powoda opłatą sądową i częścią kosztów opinii biegłego i kwoty te przejął na rzecz Skarbu Państwa / punkt piąty wyroku /.